

การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา A STUDY OF ETHICAL BEHAVIORS OF INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION

จิราพร และวิบูลย์ รัตนคำ
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาสถาบัน การพลศึกษา ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเสียสละ ด้านการพึ่งตนเอง และ ด้านความขยันหมั่นเพียรและเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรม ทางจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ คณะวิชาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักศึกษาจากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพรและสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสมุทรสาคร ที่กำลังศึกษาใน ปีการศึกษา 2552 จำนวน 375 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาสถาบันการพลศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมในแต่ละด้านและรวม ทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) นักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมในแต่ละด้านและรวม ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน 3) นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพและ คณะศิลปศาสตร์ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า ด้านการ พึ่งตนเองนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพกับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มีพฤติกรรม ทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความขยันหมั่นเพียร นักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความมีระเบียบวินัย ด้าน ความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ และด้านการเสียสละ ไม่แตกต่างกัน 4) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในแต่ละด้านและรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : พฤติกรรม, จริยธรรม

ABSTRACT

The purpose of this research were to study the ethical behavior of Institute of Physical Education Students in terms of self-discipline, integrity, responsibility, sacrifice,

self-reliance, and diligence. It also aimed to compare the ethical behavior of IPE Students classified by variables, gender, faculty, and learning achievement. 375 IPE Students, who were studying in the academic year of 2009 at Phetchabun Campus, Mahasarakham Campus, Chumphon Campus, and Samut Sakhon Campus, were the sample size of this research. The Rating Scale questionnaire was asked in this research. For data analysis, percentage, Mean, standard deviation, t-test, and One-Way Analysis of Variance (One-Way ANOVA) were utilized

The results of this study show that : 1) Overall and individual ethical behavior of IPE students was in the high level. 2) There was no significant difference in overall and individual ethical behavior between male and female students of the statistic. 3) There was no significant difference on an overall result among the IPE students who were studying in the Faculty of Education, Faculty of Sports and Health Science, Faculty of Liberal Arts. When considering each part, the specific ethical behavior in the respects of self-reliance of IPE Students in the Faculty of Sports and Health Science and Faculty of Liberal Arts were found statistically different at the .05 level. In terms of diligence, there was a significant difference of the statistic at the .05 level between the IPE students in the Faculty of Sports and Health Science and Faculty of Liberal Arts. While there was no significant difference on self-discipline, integrity, responsibility, and sacrifice. 4) Overall and individual ethical behavior of IPE students with the high, medium, and low levels of learning achievement was not significantly different.

Keyword : ETHICAL, BEHAVIORS

บทนำ

ทรัพยากรมนุษย์ นับได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ที่ข่าวสารข้อมูลและความรู้ สามารถกระจายผ่านสื่อเทคโนโลยีนำสมัยได้อย่างสะดวกรวดเร็ว กระแสการพัฒนาสังคมที่เรื้อรังตลอดชีวิต เป็นเป้าหมายที่รัฐบาลในสังคมทั่วโลกต่างยอมรับด้วยตระหนักถึงการยกระดับบุคลากร ให้ก้าวทันโลก ให้มีความสามารถในการแข่งขันทั้งในสังคมเมืองและสังคมชนบทที่เริ่มมีความเหลื่อมล้ำในโอกาส

น้อยลงอย่างต่อเนื่อง

การศึกษาเป็นกิจกรรมสำคัญในการผลิตกำลังคนที่จะรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้มี การลงทุนทางการศึกษาด้วยงบประมาณมหาศาลเพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพทางวิชาการด้วยระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพในกรณีของประเทศไทยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติแห่งชาติ (ฉบับที่ 1-2) พ.ศ. 2542 - 2545 ปรับปรุง 2547 - 2549 กำหนดให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษา

ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี รัฐบาลต้องจัดให้ทั่วถึง และมีคุณภาพ ในมาตรา 22 กล่าวถึงแนวทางในการจัดการศึกษาว่า ต้องยึดหลักให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และมาตรา 24 ได้กล่าวถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยให้สถานศึกษาจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการฝึกกระบวนการในการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 1-2) พ.ศ. 2542-2545 ปรับปรุง 2547-2549 : 13-15) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ข้อที่ 1 เพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่องที่ขับเคลื่อนด้วย การเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษาสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศข้อ 1 การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้เกิดภูมิคุ้มกัน โดยพัฒนาจิตใจควบคู่ไปกับการพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิต และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริม ธรรมาภิบาล ในการบริหารจัดการประเทศมุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการ

เสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตย และ ธรรมาภิบาลให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทย โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยม วัฒนธรรม ประชาธิปไตย และธรรมาภิบาลแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับอย่างต่อเนื่องจริงจัง พร้อมทั้งพัฒนาภาวะความเป็นผู้นำประชาธิปไตยที่มีคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสังคมทุกระดับ เพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 พ.ศ.2550 - 2554. 2549 : 12-15) และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬาที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีคุณภาพในสังคมที่ยั่งยืน

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วเนื่องมาจากการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและสังคมทำให้ประชาชนในชาติต้องดิ้นรนแข่งขัน ฉวยโอกาส เอาไรต์ เอาเปรียบและคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับตนเอง ค่านิยมทางวัตถุนิยมมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความไม่เป็นธรรมทางสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาสิ่งเสพติด ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในระบบราชการทั้งระดับล่างและระดับสูง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคนในชาติให้เป็นคนที่มีคุณธรรม จริยธรรมที่สำคัญและควรเร่งปลูกฝังให้กับคนไทยเป็นอันดับแรก จริยธรรมจึงมีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็น จะต้องปลูกฝังให้คนในสังคม เพราะถ้าคนในสังคมเป็นคนดีแล้ว สังคมจะมีความสุข แต่ถ้าคนในสังคมไม่ดี ก็จะมีความวุ่นวาย เต็มดราม่า มีการเอาไรต์เอาเปรียบ แก่งแย่งแม้จะมีกฎหมายบังคับไว้ คนก็พยายามหลีกเลี่ยง

การที่จะทำให้สังคมมีความสุขได้นั้น

ต้องเริ่มจากหน่วยแรกของสังคมคือครอบครัว หากครอบครัวมีความสุข ชุมชน สังคมก็จะมีสุข มีความสงบสุข และสิ่งที่เป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างสรรค์ให้สังคมสงบสุขนั้นคือการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นการศึกษาในระดับสูงที่มุ่งพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถในการคิด และวิเคราะห์อย่างมีระบบ เป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรม ให้เป็นพลเมืองดี มีความรู้และความสามารถที่จะนำความรู้ที่ไปประกอบอาชีพตามควรแก่อัตภาพและความต้องการของประเทศ

ในสภาพสังคมปัจจุบัน นักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีคุณลักษณะ ที่ไม่เหมาะสมหลายประการ เช่น พูดคำหยาบ แต่งกายไม่เรียบร้อย การทะเลาะวิวาท มุ่งที่จะแข่งขันเอาชนะในการเรียน ขาดความรับผิดชอบและสำนึกในหน้าที่ที่พึงมีต่อสังคมสนใจแต่ประโยชน์ต่อตนเองมากกว่าส่วนรวม ขาดจุดยืนของความเป็นไทย และขาดระเบียบวินัย สอดคล้องกับแนวคิดของสุชาติ สังขรุ้ง (2525 อ้างถึงใน ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. 2547:116) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบัน คุณภาพการศึกษายังได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ มีปัญหาด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม แนวโน้มสูงขึ้นมาก เช่น การติดยา มั่วสุมทางเพศ ทะเลาะวิวาทเป็นต้น ซึ่งนักศึกษาในวันนี้จะเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของชาติในอนาคต ถ้าพลเมืองของประเทศมีปัญหาทางด้านจริยธรรม ขาดความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมและประเทศชาติก็จะส่งผลเสียต่อการพัฒนาประเทศ

จากสาเหตุของปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและการพัฒนาสถาบันการพลศึกษา

และส่งผลต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ คณะผู้วิจัยได้พิจารณาเห็นว่าปัญหาดังกล่าวมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องทำการวิจัย ประกอบกับเรื่องนี้ยังไม่มีผู้ใดทำมาก่อน คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554 ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 กลยุทธ์การวิจัยที่ 6 แผนงานที่ 3 การวิจัยเกี่ยวกับการมีคุณธรรมจริยธรรม เพื่อนำผลของการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาของสถาบันการพลศึกษา และวางแผน พัฒนาการจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีจิตสำนึกด้านจริยธรรมเป็นบุคคลที่มีความพร้อมด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม เป็นที่พึงประสงค์ของสังคมและเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในด้านความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การเสียสละ การพึ่งตนเองและความขยันหมั่นเพียร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา จำแนกตาม ตัวแปรเพศ คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ช่วยแก้ไขปัญหาคคนในสังคมขาดจริยธรรม ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ
2. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ปรับปรุงการเรียน

การสอนและการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและ
พัฒนาจริยธรรมของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาเป็น
พลเมืองที่มีคุณค่าของประเทศสามารถใช้ชีวิตอยู่ใน
สังคมอย่างมีความสุข

3. นำผลการวิจัยเสนอผู้บริหารสถาบันการ
พลศึกษากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาไปใช้เป็น
แนวทางในการวางแผนการจัดการศึกษาโดยเน้น
การสอดแทรกปลูกฝังจริยธรรมไว้ในหลักสูตร และ
กำหนดแนวทางการพัฒนาจริยธรรม เพื่อให้นักเรียน
ประพฤติปฏิบัติสอดคล้องกับระเบียบและบรรทัดฐาน
ที่สังคมกำหนดไว้และสอดคล้องกับหลักศีลธรรม
อันดีงามสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของของ
สังคมในยุคปัจจุบันและเป็นการพัฒนา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์
การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ ที่กำลัง
ศึกษาในปีการศึกษา 2552 ของสถาบันการพลศึกษา
17 วิทยาเขต จำนวน 15,009 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์ การกีฬาและสุขภาพ และ
คณะศิลปศาสตร์ ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2552
ของสถาบันการพลศึกษา โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ
สถาบันการพลศึกษากลุ่มภาคเหนือ ได้แก่ สถาบัน
การพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์ สถาบันการ
พลศึกษากลุ่มภาคกลาง ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา
สมุทรสาคร กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตมหาสารคามและ
กลุ่มภาคใต้ ได้แก่ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขต
ชุมพร จำนวน 375 คนโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

(Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ
สถานภาพของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจ
รายการ Check - List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับ
พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษาจำแนกเป็น 6 ด้าน เป็นแบบมาตรา
ส่วนประมาณค่า

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิเคราะห์
ข้อมูลและประมวลผลดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของ
นักศึกษาศาสนาสถาบันการพลศึกษา วิเคราะห์โดยการ
คำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้ว
นำค่าเฉลี่ยแปลความหมายตามเกณฑ์
3. การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรม
ของนักศึกษาศาสนาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรเพศ
วิเคราะห์โดยใช้ค่าที (t-test) สำหรับคณะวิชา
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้การวิเคราะห์ความ
แปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of
Variance)

เมื่อทราบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติจะทำการทดสอบรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ
(Seheffe Pos hoc Comparison)

ผลการวิจัย

1. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยด้าน ความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบด้านความเสียสละ ด้านการพึ่งตนเองและด้านความขยันหมั่นเพียร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบด้าน ความเสียสละ ด้านการพึ่งตนเองและด้านความขยันหมั่นเพียรโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพและนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ด้าน ความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านการพึ่งตนเอง และด้านความขยันหมั่นเพียรโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพึ่งตนเอง นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพกับ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความขยันหมั่นเพียร นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ และด้านการเสียสละไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ

ด้านความเสียสละ ด้านการพึ่งตนเองและด้านความขยันหมั่นเพียรโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านการพึ่งตนเองและด้านความขยันหมั่นเพียรโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา ก่ำทา (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านการพึ่งตนเอง และด้านความขยันหมั่นเพียรอยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบด้าน ความเสียสละ ด้านการพึ่งตนเองและด้านความขยันหมั่นเพียรโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีโอกาสเท่าเทียมกันในการศึกษาเล่าเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสภาพสังคมปัจจุบันเพศหญิงได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้นเพศหญิงได้รับการศึกษาสูงขึ้นสามารถพัฒนาสติปัญญาและความรู้ความสามารถทัดเทียมเพศชาย ความ

รับผิดชอบต่อหน้าที่และต่อสังคม การวางตัวในสังคม และการทำตามบทบาทหน้าที่ของตนเองไม่ต่างจากเพศชาย ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นและการใช้เหตุผลต่อเรื่องการปฏิบัติตนทางจริยธรรมจึงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของจากรัตน์ มังกะโรทัย (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านการพึ่งตนเองและด้านความขยันหมั่นเพียรโดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เซียฟริง (Siefiring. 1981-1560-1561-A ; อ้างอิงมาจาก นวลละออ แสงสุข. 2544 :79) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของระดับสติปัญญา เพศและการปฏิบัติตามสังคม พบว่าเพศไม่ใช่องค์ประกอบ ที่สำคัญต่อพัฒนาการทางใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

3. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพและนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านการพึ่งตนเองและด้านความขยันหมั่นเพียรโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพและนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ได้รับการปลูกฝังจริยธรรมจากพ่อแม่และครูซึ่งเป็นตัวแบบที่ดี มีวิธีการสอนที่ดีคือเป็นผู้ที่สามารถสอนหรือพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะแห่งการเป็นพลเมืองที่ดีตามที่สังคมต้องการ และเรียนรู้เกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคม รู้จักใช้สติปัญญา หาเหตุผล เป็นวัยที่แสวงหาค่านิยม

ของตนเองเพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิตเมื่อเป็นผู้ใหญ่ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาให้นักศึกษาเป็นผู้มีความประพฤติดีศึกษาในหลักสูตรเดียวกันคือหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา แม้อยู่คนละสถาบัน แต่ก็ปฏิบัติตามตามกฎ ระเบียบของสังคมเดียวกันเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันจัดขึ้น จึงส่งผลให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพและนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มีพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการพึ่งตนเองนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพกับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ด้านความขยันหมั่นเพียร นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ และด้านการเสียสละไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตพบว่าต้องการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เป็นบัณฑิตที่สามารถนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาไปประยุกต์ ในการส่งเสริมกีฬาและสุขภาพสามารถเป็นผู้นำทางการกีฬา มีจรรยาบรรณและมีคุณธรรมในวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และสามารถดำเนินการประกอบอาชีพอิสระทาง

ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายได้ หลักสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิต ต้องการที่จะผลิตบัณฑิตให้มีความรู้เฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ มีทักษะในการจัดการอาชีพ ดำเนินงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพมีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะมีวิจรรณญาณในการแก้ปัญหา มีเจตคติ ที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมเป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเองและ เป็นผู้ นำพัฒนาสังคม มีความเป็นประชาธิปไตย ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ และหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ต้องการที่จะผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ที่ดีต่อความเป็นครู มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู มีค่านิยมที่พึงประสงค์มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนมีจิตใจใฝ่สัมฤทธิ์ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีความรู้และเทคนิควิธีที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ตามสาขาวิชาที่ตนเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีจิตวิญญาณ มีสุขนิสัย ส่งเสริมคุณภาพทางกายและทางใจทั้งส่วนตนและส่วนรวม มีจิตสำนึกทางสังคม และมีจิตใจเป็นประชาธิปไตย รักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของชาติและมีความสำนึกในความ เป็นไทย (สถาบันการพลศึกษา. 2548 : 30, 96, 136) สอดคล้องกับความจริงที่ว่าลักษณะของแต่ละคณะ วิชา มีเนื้อหาวิชา ระบบ การเรียนการสอน กิจกรรม การเรียนการสอน ที่แตกต่างกันทำให้นักศึกษามี ลักษณะที่แตกต่างกันตามไปด้วย (Feldman and Newcomb. 1970 : 153) นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า นักศึกษาสถาบัน การพลศึกษาจะอยู่ในช่วงวัย ที่มี จริยธรรมสูงสุดตามพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบอร์ก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524 :41-42)

ที่กล่าวว่าพัฒนาการการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของมนุษย์จะเป็นไปตามลำดับโดยช่วงอายุ 16 ปี ขึ้นไป จะเข้าใจค่านิยม คุณค่าทางจริยธรรม และ หลักเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ในสังคม ในสภาพการณ์ ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีการใช้สัญญาประชาคม เป็นเหตุผลในการเลือกกระทำอย่างมีเหตุผลโดย คำนึงถึงความสงบสุขของส่วนรวม ซึ่งจริยธรรมใน ระดับนี้เรียกว่าระดับเหนือกฎเกณฑ์จากเหตุผล ดังกล่าว จึงส่งผลให้นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การ กีฬาและสุขภาพกับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มี พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านการพึ่งตนเองและ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร แตกต่างกับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความ มีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านการพึ่งตนเองและด้านความ ขยันหมั่นเพียรโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะที่นักศึกษาศาสนาการพลศึกษาวิทยาเขต ต่าง ๆ ศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของ สถาบันการพลศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมการฝึกฝน ทางจริยธรรมต่าง ๆ โดยไม่ได้แยกนักศึกษาที่มีผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จึงส่งผลให้นักศึกษา สถาบันการพลศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลางและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความ

มีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านการพึ่งตนเองและด้านความขยันหมั่นเพียรโดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของมหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช (2550 : 9) ที่กล่าวว่า การฝึกฝนทางจริยธรรม จะต้องเรียนรู้ด้วยตนเองว่าควรปฏิบัติอย่างไร ความรู้

อาจเกิดจากการได้รับประสบการณ์ การใช้เหตุผล และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้เช่นนี้ต้องใช้สติปัญญา เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ แต่คนที่มีสติปัญญาดีและมีความรู้ดีมิได้หมายความว่ามีความประพฤติทางจริยธรรมดีตามไปด้วย จึงใช้สติปัญญาเป็นเครื่องชี้จริยธรรมไม่ได้

บรรณานุกรม

- จรรุจธน์ มังกะไทย์ (2544). การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน (2524). พฤติกรรมศาสตร์เล่ม 2 จิตวิทยาและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช
- นวลละออ แสงสุข (2544). การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย รามคำแหง.
- นิตยา ก่ำทา (2548). การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พลศึกษา, สถาบัน (2548). หลักสูตรสถาบันการพลศึกษา. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ (2547). ภาวะผู้นำและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2547). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 1-2) พ.ศ. 2542-2545 ปรับปรุง 2547-2549. กรุงเทพมหานคร : สุทรไพศาล,
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย (2550). เอกสารการสอนชุดวิชาจริยศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2550.

